

**Posudek oponenta rigorózní práce:
Mgr. Zuzana Vlčková: „Zápisů právních vztahů a jiných údajů
k pozemkům do katastru nemovitostí“**

Rigorózní práce Mgr. Zuzany Vlčkové „Zápisů právních vztahů a jiných údajů k pozemkům do katastru nemovitostí“ má 101 stran vlastního textu a skládá se ze 6 kapitol (včetně úvodu a závěru), seznamu použité literatury a zkratk, 8 příloh a anglicky psaného resumé a klíčových slov. Byla odevzdána v lednu 2011.

Zápisů do katastru nemovitostí jsou s ohledem na svůj význam tématem zcela jistě vysoce aktuálním a aktuální je i způsob zpracování tématu v posuzované práci. Rigorózní práce je zaměřena na problematiku zápisů právních vztahů k pozemkům a dalších údajů do katastru nemovitostí, přičemž značná pozornost je věnována zápisům jiných skutečností než právních vztahů, tedy tématu, kterému je v odborné literatuře věnováno méně pozornosti než zápisům právních vztahů. Dále se soustředí na nastínění a řešení problémů souvisejících se zápisů do katastru nemovitostí a s jeho vedením.

Náročnost tématu ovlivňuje celá řada skutečností, především s ohledem na množství odborné literatury, která se touto problematikou zabývá, je poměrně obtížné zpracovat téma na úrovni rigorózní práce tak, aby byl naplněn požadavek originálního tvůrčího zpracování, nových vlastních stanovisek a závěrů. Objektivně pak klade značné nároky na znalosti poměrně širokého okruhu otázek jak z veřejného práva (poměrně složitá problematika evidence nemovitostí) tak i ze soukromého práva (především otázky související s vlastnickými a jinými věcnými právy k nemovitostem) a to včetně nutnosti pochopit vedle právního hlediska též věcné aspekty problematiky zápisů údajů vztahujících se k pozemkům do katastru nemovitostí. Práce je pak z výše uvedených hledisek zpracována zdařile.

Rigorózní práce se člení na 6 kapitol vlastního textu (včetně úvodu a závěru). Autorka po úvodu ve třech kapitolách (2 – 4) nastiňuje danou problematiku. Nejprve se věnuje se problematice evidence nemovitostí, a to jak z hlediska historického, tak platné právní úpravě. Značná pozornost je věnována problematice udržování údajů evidovaných v katastru nemovitostí v souladu se skutečností. Ze systematického hlediska nepovažuji za nejužitečnější název subkapitoly 2.2.6. neboť se svým obsahem soustředí obdobně jako předcházející subkapitola 2.2.5. na problematiku udržování katastru v souladu se skutečností (pojednává o vztahu katastrálních úřadů, soudů a orgánů veřejné správy, nicméně největší pozornost je věnována právě jejich vztahům z hlediska udržování katastru nemovitostí v souladu se skutečností). Navazující kapitola se logicky věnuje problematice zápisů právních vztahů k pozemkům do katastru nemovitostí, jednotlivým formám a procesním otázkám. Obě tyto kapitoly jsou dosti popisné a mají převážně kompilační charakter čerpající též ze soudní judikatury. Výrazně zajímavější je kapitola čtvrtá, která se zaměřuje na problematiku zápisů jiných údajů k pozemkům do katastru nemovitostí, tedy problematiku často stojící poněkud v pozadí zájmu odborné literatury. Autorka zde navíc dobře a často uplatňuje své poznatky z praxe (praktické zkušenosti katastrálních úřadů, rozhodovací praxe katastrálních a zeměměřičských inspektorátů).

Jestliže v kapitolách 2 – 4 převažuje popisnost, pak zcela opačný charakter má kapitola 5 („Problémy v katastru a jejich řešení“), kterou považuji za stěžejní, o čemž svědčí nejen její obsah, ale i rozsah (cca 30 stran). Autorka se zde soustředí na problematiku otázky související s evidencí nemovitostí, zejména pozemků, v katastru nemovitostí (chyby v katastru a způsoby jejich oprav, problematika nesouladu údajů

v katastru se skutečností resp. problematika neúplných údajů apod.) a nastiňuje jejich řešení včetně možného legislativního vývoje. Stejně tak je zdařilý závěr práce, kterém autorka problémy, vlastní stanoviska a návrhy řešení vhodně shrnuje.

Je otázkou, zda byl způsob uspořádání a zpracování práce zvolen nejvhodněji. Nastíněné problematické otázky v páté kapitole logicky souvisí s předem popsanými tématy a šlo by tedy věnovat se otázkám řešeným v páté kapitole napříč celou prací v rámci jednotlivých předcházejících kapitol. Osobně bych tento přístup analýzy určitého dílčího tématu včetně nastínění souvisejících problémů a zároveň jejich řešení v rámci jednotlivých tematických kapitol upřednostnila. Na druhou stranu je třeba respektovat zvolený přístup autorky, kdy jsou problematické otázky soustředěné a řešené v rámci jedné, stěžejní a rozsáhlé kapitoly.

Rigorózní práce Mgr. Zuzany Vlčkové podává velmi ucelený výklad o problematice zápisů právních vztahů a jiných údajů k pozemkům do katastru nemovitostí. Práce postihuje všechny podstatné aspekty tématu a jednotlivé části textu jsou myšlenkově propojeny a vzájemně na sebe logicky navazují. Autorka rozebírá zásadní a aktuální problémy, zaujímá vlastní stanoviska k těmto problémům nebo upozorňuje na možná řešení používaná ať již teorií nebo praxí.

Nepatrné připomínky mám k práci s literaturou, autorka na jednu stranu vhodně a často využívá své praktické zkušenosti s prací katastrálního úřadu a využívá též řadu interních pokynů a dalších podkladů Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního, na druhou stranu mi někdy schází jejich konfrontace s odbornou literaturou případně soudní judikaturou. Grafická úprava a stylistická a jazyková stránka práce jsou na standardní úrovni, byť práce není zcela prosta překlepů.

Rigorózní práce Mgr. Zuzany Vlčkové splňuje všechny požadavky stanovené pro rigorózní práci a jako takovou ji doporučuji k obhajobě.

V rámci ústní obhajoby doporučuji, aby se Mgr. Zuzana Vlčková věnovala podrobněji problematice opuštění nemovitosti (možným řešením a pojetím), zejména pak se zaměřením na podmínky opuštění nemovitosti jakožto jednostranného právního úkonu, jestliže autorka uvádí, a na podporu tohoto svého tvrzení cituje též nálezy Ústavního soudu, že nemovitost projevem vůle vlastníka opustit lze.

V Praze dne 19.2.2011

JUDr. Martina Franková, Ph.D.